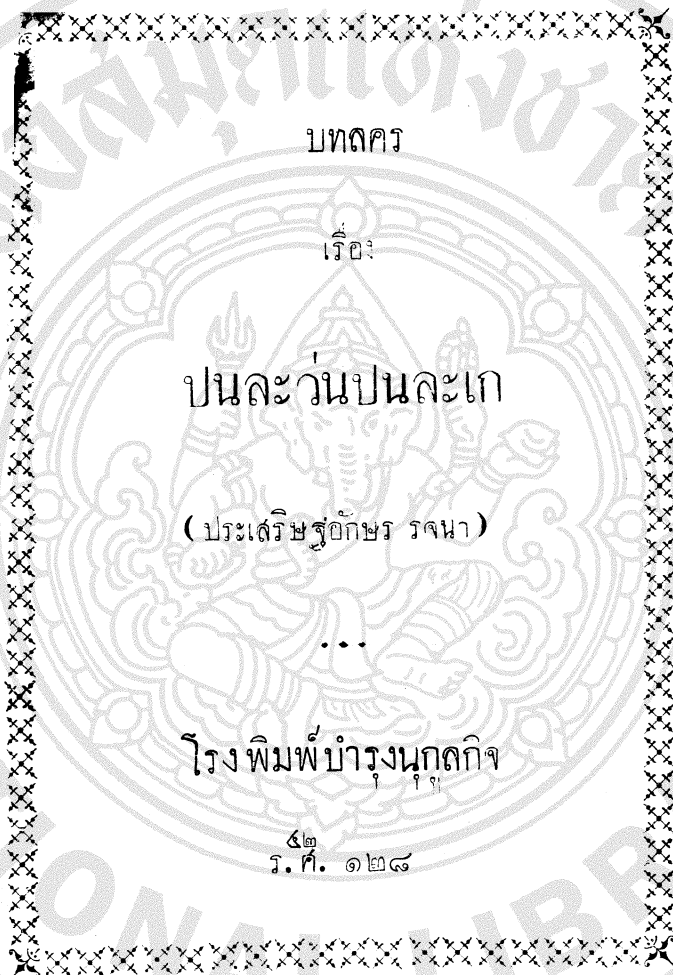

เจ้าฟ้าประทีปไพฑูริย์ วัฒน
บรรพต

เรื่อง

ปณดะวันปณดะเก

(ประเพณีการบูชาพระพิฆเนศวร)

๒๐ พ.ย. ๒๕๒๑

โรงพิมพ์บำรุงนุกถกิจ

๕๒
ร.ศ. ๑๒๘

เลขที่

895. 9112

เลขที่

623456

เลขที่

ป. ๑๑๗๘๐๓

ว. ๖๖

บทละคร
เรื่อง

ปิ่นละว่นปิ่นละเก

(ประเสริฐอักษร รจนา)

ชุดที่ ๑ (เกิด ความ) ฉาก ใน ตึก ชุน กำแหง
บ้าน ชมน ตว ละคร มีแม่หนู หวน นัง เก้าอี้
มือถือ รูป

สร้อย ดน ตัด ๑ (หวน) โอ้รัก รัก พัง รุจัก
และ รัก เอ๋ย กระไร เลย ใจ เหมือน ใคร ดัก
พิศ ไช พิศ แพ้ ฤทธิ พิศ ไช รัก ยอยาก แต่ จัก เห็น หน้า

ไม่ซาเลย ไม่เห็น ตัว ก็ ขอ มัว เขย ชม รูป ดู
 ยิ่งดูบเล่ห์ หัก จู ชู เหย ไม่ยิ้ม หัว เหมือน เซ้น ตัว
 คุณ พี่ เคย ไม่รู้ เอ๊ย เอา แต่ ยิ้ม กร้ม กริม แถ ๓
 ๔ คำ

(พรรณาดึง ชูรัก นาง จัก บ่าว แอบ มอง เห็น
 ตลอด หัวเราะ กัก ตรง เข้า มา)

คง เหลือ ๑ (จิต) ออ ยิง มี หน้า คุณ นาย บวน
 ชอบ ดง ด่วน ทุก เวลา มี หน้า ละ แหม นึก ดอกไม้
 อไร หนอ จะ คอ แย ด่วน บาน แต่ ตัว น บ่าย ให้
 นาย ชม ดอก ด้าย หยุต พุด ตา ต ก็ บาน เข้า มติ เต่า
 บาน เย็น ไม่ เห็น ส้ม คุณ นาย ออก เก็บ ดอก อไร
 ตม อ้อ ล้อ น กดิน บาน ตบม บ่ม ไว้ มี ๓
 ฉามี หน้า ละ ดับ ส่น พอดับ คน ละ เบ็น ถึง เทยว นี้

ถึง วาครูป รุปอื่น ก็นั้นก็ตั้งดี ขึ้นบิต อัจฉเกิด
เป็นเกิด ความ ๗ ๖ คำ เจรจา (ถากถาง)

ตะลุม โปง ๑ พุดทะเหยียบเสียเกิดจิต ไม่บิต
แก ตุเกิดแม่เอาสัญญาอุย่น้ำขาม (จิต) พบ
กัน ปลายสวน ดิน้ำพยายาม (หวน) ฉนั้น อาราม
รักดอกไม้ลงไปเดิน พอแว่วเสียงเพียงจะโผน
โยนลูกไม้ เข้ามาให้รู้ชัดไม่ชัดเขิน ถ้าคุณลง
อยู่นั้นฉันทำเมิน ยังไงพเินไม่อยู่ดเหมือนนัต
ฉันก็ปาดอกไม้ให้เธอรู้ (จิต) พัดกุนาย
กะบ่าวเหมือนเขาจิต เทียมคู้กันด้อมฉัน กัดันทัก
ฉันชัดไม่ดอกเขาจอกปา (หวน) ไหน ๆ
พี่จิดรู้ได้ อย่าปากดุดพุดไปกะใครหนา คุณ
ดงรู้ละ เป็นอยู่ช้ออาญา (จิต) บ่าวพุดไปได้หน้า

ก็กระมัง เห็นเป็นเขาจะ ๆ แหะ ๆ เคี้ยว บ่าว
 ภูเทือง ไร่รักดำดักยุง บ่าว ร่น ๆ ร่นผู้ชาย
 ทอง ค่ายยั้ง กิน ไม่ได้ ได้ พง มัน คืบ คืบ ชอบ
 นุ่ง ถายขึ้น ควาย ไป ปลายนา นวย ได้ ผ้า คดอง คอ
 ปรีชยัน พ้อ โป้ง แก้งม้งาม ตาม ไป ทน จึง
 เด็กกัน เขา มา ชาย คุณ นาย ไว้ ฯ ๑๒ คำ เจริญ

๑ (ทวน) เมื่อคุณลุง ท่าน ภูจะกรัว (จิต)
 คง ออกจัว ต่ง แะ แะ เคาใหญ่ เหมือน โยน เปลว
 หมู เข้า ใน เคาไฟ ท่าน ตั้ง ใจ เก็บ คุณนาย ค่าย
 ดูกะตา อี ยาย นาค อยาก ได้ หน้า ถ่า บอก ท่าน
 ว่า หลวง อะไร รัก หลาน ท่าน ยัง ต่า พิษณุ โทษ
 โกรธ หนัก อ่าง หลักคา ไม่ เชี่ยน ขาดักหลัง คลั่ง
 เป็น นาน ฯ ๑๖ คำ เจริญ

อมตัก ๑ (หวน) เกิดมาเป็นสัตว์นี้ยากนัก
 คุณดูรักกักขังเหมือนขังหลาน ท่านไม่รู้จัก
 รักมดักดาน เอาใจท่านเป็นประมาณมาเป็น
 เรา เธอช่างประจบหน้าคบสุดใจแล้ว เบี่ยง
 เหมือนแก้วเกิดอยู่ในภูเขา ใครได้ไว้มีคุณ
 บุญไม่เบา ฉลาดเจ้าปัญญาวิชาติ ช่างพูดจา
 สาระพรรณนักรูปโฉม ก็น่าโศมนักชมดมราศรี
 ไม่เชื่อถ้อยดูหน่อยเกิดรูปนี้ เธอไม่ด้วยจริงฤา—
 พังจิตยังใจ (จิตรับรูป) พ่อคุณ ๆ บุญแท้ ๆ
 เห็นแต่รูป ก็น่าจูบน่ากอดให้พอดใหญ่ หัว
 ผมเบเก้ทำหนวดรำไร บ่าวทายเป็นทหาร
 ชาญณรงค์ ๒๘ คำ เจริญ (ขุนกำแหง
 สังกะเลียงแหง)

ประเทศ ๑ (ขุน) เชื่อนั้น ใครทำไมกัน ใน
 นั้นเห (ต้อง นาง สัตย์ โหรง ทั้ง กำตั้ง ส่นก ส่นาน
 คดี ตัดาน ถอย นั้ง หน้ามอย) อไร กัน เฮ อไร กัน
 (ลูก) คยีน ตั้ง โฉดเข้ามา ตา โปตง โย่ง ๆ
 ตรง (ขุน) รูป ใคร หาอย่า ทนง จง บอกกัน
 นี่ หุตัน ถา มัน อยาก เย็บ ปาก หวะ (จิต) โปรด
 เกิด เจ้ากะ หนุ่ม คนอง ของ อีฉิน (ขุน) คน ภาค
 ภูมิ ใคร เขา จัก มา รัก มัน (จิต) ทำ ใจ ได้นาย
 คน นั้น เชอ ปราณ (ขุน) รัก อีเปรต อ้าย เสลด
 อไร มิรู้ ดู เกิด หรูก ออก โกรธ อ้าย โฉดนี้ (หวน)
 โอ้ย คุณดูง อย่าเพ่อ ยุ่ง ไป นักชี หาดาน เชื้อแน่นายคนนี้
 (ขุน) ฉี่ สอดนำ แม่หนูนี้ อวดดี กว่า ดูง ถา
 ลั่ง ริดอ เกียง ทเด็น ไม่เป็น ส่ำ อ้าย หน้า โกง มโรง

มั่งงัก รย่ำ (หวน) เขยล็กคำชู้ตวาด
 เกี้ยวกราดชิง คนดี ๆ หนีหาว่าอัปถัก
 (ลูกคู่) ต้อน อัก คดอ น้ำตา หน้าบุดั้ง กระถก
 ถอยน้อย ใจไหวรำพึง เห็นจัตขมิ่งตาขยับ
 บัประตุ ๗ ๑๖ คำเจรจา (หวนเข้าโรง)

ฝรั่งควงคัต ๑ (ขุน) มันเหลือคิดผิดไม่
 เหมือนคนเตือนใจ เคยเห็น ๆ ที่ไหนที่ไหน
 ยังใจอยู่ มันซื่อเรียงเคียงไทรก็ไม่รู้ ข้าย
 เจ้าชูณ อับปรีนะ (จิต) ต่อมหน้าทพพะวารี
 นิรันดร์ หิรัญพรรณจันทนารัตน์เจ้าคะ (ขุน)
 ผุยแต่เกิดมาเป็นตัว หวังออกละ ชื่อใครจะยาว
 เกือบว้าไม่เคย แต่ยงันหน้ามัน สดวยทายาท
 (จิต) สำหรับชาตินี้เจ้าคำนิจจาเขย (ขุน)

๘
มิ่งอย่าเห็น คื่น รัก ไป นักเคย ชื่น มาเอ๋ย เรื่อง
ผู้ชายให้นาย พัง ด่าดะวอน บ่อน แม่ หวน ชวน มีผิว
เป็น ได้หัว จากนี้ เจียว อั้ง (จิต) โช โศก ทำว

เกตุยต ผู้หญิง ตั้ง ชิง ชัง ไม่เคย มั่ง ฤ ยัง ใจ กะไร
เคย (ชุน) ดาว ๆ แตร ๆ ฤ แม่ ประแหวด
อย่าแฉ็ด ๆ อี ทิน นึก มา ผักเอ๋ย ดาว แตร แม่
หม้าย กู ไม่เคย ชื่น รัก ๆ อิกตะเว่ย เป็น รับมือ ฯ
(จิต กัด คุดาน หิน ไป) ๑๐ คำ เจรจา

จัน ชวญ้ออน ๑ (ชุน) มัน อย่าง ไร กัน หนอ
อ้าย ชอน ชื่น ถึง ที่ เหลือ จะ ไก่ ทำ ไร ดีอ บ่าว
มัน รัก กัน ทาง หนึ่ง จะ ถึง ดีอ พัดก หือ กัดบ คดบ
กะทบ กะเทือน ถึง แม่ หวน ถ้า ไม่ ค่อน ปรวบ อี จิต
มัน คง วิต น้ำ ดาย กะ ลือ ชัก ลือ เบือน ฤ ย่า ไป

๕
แค่ไหนซัก ให้เพื่อน (ลูกคู่) บ่น ตบตบ กลบ
เรือน เพื่อน เคียงคู่ ๗ ๔ คำ เสร็จ (แม่หวน
แต่ง ตัว ไป ไหน มา ไหน ออก ก็ อกระเบ้า หมาย
ของ หนังสือ เรียก อัด มา)

ตกปลา ๑ (หวน) อยู่ไหน อยู่ไหน (จืด)
นาย ร้อย นั้น ฤาเธอ บ่ายยัด เธอ ได้ หมอน นอน อุค
กับ พี่ ต่อม ของ บ่าว เจ้า กระซู่ (หวน) จึ๊ ๆ ๆ
เร็วไป เอา ของ เขา มา ฉัน จะต้อง บอก คุณ ดุ่ย ๆ ก็
ยัง บัวยการ คิด บิด บัง ตั้ง มุสา (จืด) ตาย
ละงัน ถิ่น ถิ่น ประชัน ตะวา ท่าน คง อาละวาด ใหญ่
บ่าว ไพร่ อาน (หวน) ฉัน ก็ ทราบ ตำรา พ
เดี่ยว ที่ เกิด แล้ว จะ เบ็ด เช่น โนรี หนี จาก บ้าน

ลื่อน โน ยุง ยุง ตาย นาย เต็ม ทน เดี่ยว ตา อนันท์ นึก
 คโมยจะโอบบาน (หวน) ไม่ใช่เดิน ลื่อน หา
 นิหนาจัด คิดนอกวัดจะได้ ยอน ลื่อน โน บ้าน
 คิดจะแอบไปหาแม่อาจารย์ แม่ครูมยาท่าน
 คง ปรานี รับฉันไว้แล้วจะได้มาใกล้เกลี่ย (จิต)
 ครูตัวเมียยังงี้ หือ เป็น ถูซี่ แม่ครูแม่นำพาฝนชน
 เต็มที่ ได้มยนี้คิดแต่โชด ใจหัยกันไซ้ เดี่ยว ไซ้อ้า
 นำกระดากทำปาก เขียว เยี่ยม เยี่ยม แก้ม เขียว
 เหมอนเขียวได้ ทำอ้อนคอออเนื้อเพื่อแต่ไซ้ เหมอน
 ตักกะแตนแอ่น ไร่ไปทำไม (หวน) ช่างฉันเถอะ

จิต อย่าละระ วัณหนังสือ แล้วช่วย ถือไปวาง ข้าง
 เติงใหญ่ พอดู เห็น (จิต) จะได้เห็น โกรธ
 เป็นไฟ อยู่เหว ๆ แปรได้ เระ บ่าว ยับ ตาย ชีจิต
 เหมือน ลูก บิด เบ้า โป่ง แดก เลี้ยง หวัด แหวก แหก
 วัณ กัด กิน ดับ (หวน) อย่า เด่น ตกลง กไป
 ฤา ไม่รับ จิต จะ กัด ทั้ง หวน ฤา จวน แจ (จิต)
 ทั้ง ใจ ได้ ตาย ไหน ตาย ด้วย กัน (หวน) ใบนี้ นั้น
 วาน หน้อย นาย ร้อย แน่ อย่า เหลว โหล ให้ กะมือ
 ดือ แท้ ๆ ไม่รู้ กระ แล้ง แร่ไป เกิด เป็น เกิด ความ ฯ
 คำ เจรจา (ด้อย ชุน กำแหง ถาม ถึง แม่ หวน เอตโร
 อยู่ ใน โรง แม่ หวน กำ ชับ นาง จิต แล้ว วัณ เลี้ยง ไป
 จิต ตาม ไป ส่ง แล้ว หยิบ รูป ห่อ กระดาษ กับ หนังสือ มา
 ขวัญ ย่อน ๑ (จิต) ไปทิ้ง ไว้ ให้ ตา ชุน ทำ นุ่ง

งาม คง เหลือ กาย ด้าน หยด สบถ พดาม อำ ไม่
 ไ้ ซ้ำ ซ้ำ พยา ยาม รับ ไป ตาม นาย ร้อย กอน ค่อย
 ยอนมา ไม่ บิด พดวก ถว งวตว ด้นถน หนี ไม่ ทน
 เป็น จบ หง คบ คำ คง ข้อย ด้ ร้อย กะ นาย ร้อย เต็ม
 ประดา มั่น ค่อย น้า ด้นก นิด จิต ศักดิ์ ถิ่น ๗
 ๔ คำ เจริญ (ได้ ยง ตา ขุน เอ็ด มั่น ถ้อย โดด จะ เข้า
 โรง)

เปิด ม่าน

ชุด ที่ ๒ (ยาม ชุติมน) ฉากรูป ร้ว หลัง บ้าน
 ขุน กำแหง ตัว ตรี มี ตา โท หตั้ง นั้ง ด้าน กระบุง ชัก
 ตะขบ อยู่ นาง จิต ย่อง ออก มา ทำ คติ จริต ก้าวก้าว
 กระแอม โอ ให้ เติง มี ผล ไม่ ปา ขาม ร้ว เข้า มา

บุพผินชกมว ๑ (นายร้อย) นั้น หด่อนๆ จะ
 ยอดอาลัยขึ้นใจพี่ (จิต) เป็นการละเคื่อ ๆ
 เหอ เก่ง หนัก (นายร้อย โสฬสาศรี หน้าเจื่อน)
 ไม่เก้อ ดอกเคื่ออย่าเพื่อทำละด้า ลถัก คุณ
 ยอดรักของคุณ ญไปนิบ ฝากอะไร ไว้ให้
 (นายร้อย) ขอบใจ ถึงที่ ส่งมานี้ คู้กระต๊อบ ๆ
 (รับ) ทำอย่างไรหนอฉัน ใคร่ พดกระต๊อบ พี่
 โปรดหยิบอะไร รอง ย่องขึ้น มา ฉันขอโทษ ถึง
 จะโกรธไม่ว่าดอก ส่งอีก ค่อยงอกถึงเหมือน
 หนึ่งว่า ขอจบ แก้ม พวง ดอบบอบ อูรา
 ขอบใจ หนักหนาให้รางวัล ไม่พรันใคร (จิต)
 ชัยคุณก็พูดอะไร ไม่รู้หรือ ก็น่า ชัย ออกชั้น อื่น
 ชัยหมั่นได้ เอยจะขอต่อต้น บินขึ้นไป จะทำ

ไต้ถ้ง คอถ่า พ่อคำ (นายร้อย) ก็ถอง ชีถ้าง

คุดัน หน้อย อัยอัย ด้ร้อยอิด เอ็นเจอนเดยนำ

(จิด) ฝัฝั ฝัฝั ถองคี่ หน้อยเถอะน้ำ (นายร้อย)

เจิญลีจ่า อัยาคูอยู่ให้ต่าง ๗ ๑๐ เจรจา (โคตบั้น

คุ่มขึ้น ไป นายร้อยจูบ พอจะจูบอีกข้าง แกคอง

ก็พอตาขุน กำแหง โผล่มา)

อกโครง ๑ (ขุน) หน้อย ๆ ดูเขาชู้คี่ต้นแตก

กตางวัน แดก ๆ มั่งไม่มี อายผัวต่าง (จิบ อาย

กตัง ตกท่าน ถีบส่ง กตังไป) จูบ กัน ได้จรวไร คน

กตาง หน ทาง มันเอาอย่าง อีระย่ายวน ลำเพ็ง

ผิดสอง ครั้ง ไม่พัง กบงคับ กตอง ขับไป ให้

อีกคน เก่ง หอบ หีบ บัดถุง ไถ ไปเถอะ เอง ูบ

เกรง ๆ สำนานร้าน ผัวชาย ๗ ๔ คำ เจรจา

ดวง พระธาตุต ๑ (นายร้อย) ประทาน โทษ

โปรด พัง ฦม มั่ง ก่อน (บัน ลงมา คำนับ) (ขุน)

คุม กบฏ ค่อม นิถัน ชัน ฦบ หาย ชื้อ มั่น ยาว เลื่อย

เลื่อย เมื่อย จะตาย อย่า ถั่ว ถลาย อด คนอง บ้าน

ช่อง ฦ กลับ ไป หา พ่อ แก้ว แม่ แก้ว มั่ง ชัน ทดถึง

ดอย หน้า ฦ ฦไม่ ฦ บอก โปติ ศิต ตระวาง หนองคาย

ฦ ทำ ฦ ฦหม ฦหม ฦน ฦฦ ฦว (นายร้อย)

แต่ ฦ ฦประทาน ฦไต้ ฦว โปรด เกตุ ฦระฦ (ขุน)

อย่า อด ต ฦ ฦการ ฦม ฦความ ฦว พวก ฦฦ ฦฦ

ฦ ฦ ฦก ฦ ฦฦ ฦได้ ฦว ไป ฦฦ ฦน ตาม ฦน

ฦ ฦ ฦก ฦ ฦปรี ฦฦ ฦฦ ฦน ฦน ฦฦ ฦน

ฦน ฦน ฦน ฦน ฦน ฦน ฦน ฦน ฦน ฦน ฦน ฦน

๑๖

ไปเที่ยว ประเคน แก้ม คอบ ให้รอบ เมือง ฯ ๘ คำ
เจรจา (นาย ร้อยเข้า โรง)

อมเมียด ๑ (จิต) ไปชี้เป็นไร อัจฉิมาไป
เป็น ห่วง อไร สิ่งหนึ่งถึงยังเขื่อง (ส่งหนังสือ กระบ
ให้) ไต่ท้าว คงตั้งใจ คอก ไม่เคื่อง โยัยช
ควาน หน้าเหลือง คนเดือดร้อน (กะเทกไป) (ขุน)
เจ้าชู้ตช ถึงดัง กะเตอะ— ไป ดิบเหอะ หน้า อย่าง
หงษ์หลง กะดื้อ ดูเหมือนเคยเห็น หน้ามา หนะฮือ
อิจัด ถือ ผัว ด้วย ร่ำรวยดี จวบเวลายัน จะดา
อยู่กะฉัว ถึง ไม่กลัวกูได้ยัง ใจที่ นี่ตายมือ
แม่หวน กวน ตะขี (ลูกคู่) ก็รับ คดี ตัดคดี
อ่านงกนี้ ฯ ๖ คำ

เอกบท ๑ (ลูกคู่) ขอกราบท้าวคุณดุษ

๑๗

หลาน มั่ง รัก มีควร จัก ปักงำ ข้อ คำ ชัน นาย
บัว กับ หลาน ไต้รัก ไคว่ กัน พอ เขารับ หนังสือ

อินัน คง หัน มา กราบ เรียน ความ ตาม จริ่ง ทุกสิ่ง
เอง เกรง ก็ เกรง รัก ก็ รัก กัน นึกหนา สดสาร

หลาน เจ้า ประคุณ กรุณา อย่า เคือง คุดดำ กราบ
ตาเฮย ๗ ๔ คำ เจริญ

เอกบท ๑ (ลูกคู่) หลาน แน่ใจ คุณลง ได้ เห็นรูป
เขา คง ทูเลา แค้น โกรช ยกโทษ หลาน เห็น แต่
หน้า บ่ รากฏ ยศ ศฤงฆาร ขอ รับ ประทาน โทษ
ลัก ครั้ง เหมือน หวังเฮย ๗ ๒ คำ เจริญ (ตรูป)

ฝรัง ควง ตัด ๑ (ซุน) ตาย จริ่ง แฮ่ หนอยแน
แม่ หลาน โทน มัน ตะโกน โต้ง ๆ ว่า โกง ฉกาจ

แหมว หาง ขอด ยังใจ คอด มา ฌมพาศ อ้าย ชั่วชาติ
 รัก ยังใจ ได้ ลง คอ ถ้า หาดาน เขย ยับปรื คน นั กตัว
 เข้า มาหา เป็น ไร เป็น ไป เกอะ หนอ ดี ให้ ชับ คบ
 ให้ บอบ คอบ ให้ พอ (เดิน มา) เออิ รุ หวอ ตก
 บัว กถู หมวก กู พบ ผา ชี ชู ชัด กัด รัง แก (อ้าย
 ค่อม ออก) นั้น ไค แห ทำ ทำ เรื่อ ว่า อยู่ พอ เขย
 ขวัญ ละ ดี เหนอ เออ พอ ดู เหนอ หัว หุ ตู กะ ตู กุ ย ตรง
 เฮ้ (ค่อม แปะ ไป แปะ มา) ขอร บั กระผม
 เกด้า กระผม กระผม เอง (ขุน) หน้อย เก่ง ๆ
 มึง ก็ ตัว พ่อ บัว ดี เเห (ค่อม) หามิ ได้ เกด้า กระผม
 (ขุน) ส้ม คเน มึง ไม่ ต้อง โยเย ดอก อ้าย บัว (ค่อม)
 ไม่ ใช่ว่า ขอร บั ผม ผม นะ พ่อ (ขุน) อ้อ ๆ ๆ

ยาย นี่ กตัญญู หัว
มัน จึง ล้อ คอ แหก แก่ ออก หัว
ยาย ชาติ ชั่ว ตัว ระวัง มา ทำ ความ ๗ ๑๐ เจริญ

(ขุน) หาย ๆ พ่อ บัว แน่ ภู จะ บอก มิ่ง ให้
พ่อ บัว ภู อยู่ ไหน กำ มือนี่ แล้ว ว่า ชาว ฤๅ แดง เทียว
มิ่ง มิ่ง เอ๋ย ยาย กุญชร ถึง

(ต่อม) อ้าว ถ้า ฝน ก็ เอา นะ ชี ฆอ รับ กะ
ผม ขัด อะ ไร กัน ถ้า สุด แท้ แต่ ได้ ทำ จะ ไป รด
เกิด ชี

(ขุน) งั้น มิ่ง ก็ ตัว ยาย เจา ชู ภู รือ กอ คัด ตัว
สำคัญ ที่ อ่อน หด วัณ นะ สิ เเห ?

(ต่อม) ฆอ รับ กะ ผม ก็ ทำ ไหม ถึง จะ ไม่ คด
ยัง งั้น หล่อน ออก จะ แร่ ไผ ตาม กะ ผม ดื้อ ๆ ๆ ๆ ไป
เต็ม ตัว แล้ว

(ภู) ตี แร่ ตาม ให้ มิ่ง— เออ เฮอะ ความ

มิ่งให้หลุดไป
นะลิหนะ

ชายชื้อเหตาสืบยาสนุกใจ

(ค้วน) รับพระร่ำอาทาน เหลือเกิน ไป นึกจะ
ขอรับกะผม

(ขุน) ถ้างั้น ได้โปรดเถอะ พ่อ พ่อตั้งใจ
จะเอาอ่อนไปทำไมกัน?

(ค้วน) พุทโธ่ ๆ ๆ ๆ ได้ท้าวก็ถามได้
ก็ผู้หญิงกะผู้ชาย เขาตามไปทำไมกัน ละขอรับ
ได้ท้าวไม่เวทนาสัตว์ผู้ยาก มั่งเคยนี้ ถามที่ใคร
เขาไม่ถาม ก็ไปต่างคนต่างช่วยกัน ทั้งค
นะลิฯ ขอรับกะผม

(ขุน) หนอย พุดจาสำคัญจริง น้ำเสียง
ที่มั่งคั่งถ้วน ไหว้วางทาง ตะทะบารว่าบาเรียน

ซ้ำของวิชาศึกษาคัมภีร์ สูง เทียบ หนา ไม่หยอก ๆ
ได้โปรดเกิด พ่อ หักปรุช ษา

(ตอน) ผม ทาสี่ ไม่เป็น ดอก ขอรับ ไร่ ปรุช
ไม่เป็น

(ขุน) เกะ ๆ เท้านี้ที่ ๆ ขอรุถาม
อีกนิด เกะ ว่า มิ่ง คะ คิด อ่าน หาอะไร ที่ ไหน มา
เลี้ยง ดู อ่อน กู ดู หน้า มิ่ง นะ ก็ได้แต่ วัง รว
ฤ เทียว ปี่ ฆา มา บ่อน เมีย ฤ ภา ะไร นะแหละ

(ต่อม) อพิโซ ได้ทำช่วงว่าเสียเหต้อเกิน ๆ ๆ ๆ
กราบ เรียน ตาม จริง เกด้า กระผม นะ ได้ คิด
สำเร็จ เสีย แถ้ว จัง ได้ โหม โรง เข้า มา ทาบ ทาม

(ขุน) คิด ยัง ไร กัน พ่อ หี้ย ?

(ต่อม) คิด ตั้ง หาง ชี ขอรับ กระผม

(ขุน) หนอย ๆ ห้างอะไรกัน พ่อชา ?

(ต่อม) นั้นแหละขอรับ จะเรียกว่าห้าง ฤาโรง
ฤากะท่อม ฤาวิมาน ฤาท้อง พระโรง ก็ได้
ทั้งนั้น อย่าเรียกว่าปราสาทก็แล้วกัน ตั้งขาย
เจ้าแกง นั้นแหละขอรับ ได้ทั่ว ก็ทราบ อยู่แล้ว
ฝีมือ หล่อกัน ทำกับเจ้า ของกิน ราคามี หยกไป
หรือ หล่อกัน จะได้หุงต้ม เกตุกะเมณีนี ก็จะได้

(ขุน) กินเท่านั้นเอง

(ต่อม) ไร้ได้ทั่ว ไม่ได้เท่านั้น ดอก
ขอรับ

(ขุน) นอนเฮ้า

(ต่อม) ขอรับ หีย อย่าพูดเลย

(ขุน) มั่งไม่เคยนึก บ้าง เคยฤๅใจคอ มั่ง
ว่ากูจะมีปากพูดอะไร มั่งได้

(ต่อม) คิดซี้ คิดสิขอรับกะผม คิด
ด้วยกัน ทั้งกะผม ทั้งห่อ่น ได้ท้าว คงให้ทาน มั่ง
ไม่มากก็ น้อย

(ขุน) หนอยรับไหว ดักเก็บหนึ่ง กูก็ไม่
ปราดนา ให้ ขย่ำเคยมั่ง ถึงเงินของ อ่อนก็
เอาเถอะ

(ต่อม) ได้ท้าวที่ขุดมเอาเสีย ไม่ได้แน่ละ
ขอรับ บ้านเมืองมีชื่อ มีแปนิ

(ขุน) ว่าไงหวะ ?

(ต่อม) ไซ้ที่ไหนได้ถ้า ขอรับกะผม

(ขุน) หนอย ายเจ้า อย ทย ทย ทย ทย (จะ
 ทย ทย)

(ต่อม) ทย ทย ทย ทย ทย ทย ทย (หน
 ทย ทย)

ทย ทย ทย ทย (ขุน) ทย ทย ทย ทย ทย ทย
 ทย ทย ทย ทย ทย ทย ทย ทย ทย ทย ทย ทย
 ทย ทย ทย ทย ทย ทย ทย ทย ทย ทย ทย ทย
 ทย ทย ทย ทย ทย ทย ทย ทย ทย ทย ทย ทย

ทย ทย

ทย ทย ทย (ทย ทย ทย ทย) ทย ทย ทย ทย
 ทย ทย ทย ทย ทย ทย ทย ทย ทย ทย ทย ทย
 ทย ทย ทย ทย ทย ทย ทย ทย ทย ทย ทย ทย

เจ้าเซน ๑ (ขุน) ผู้หญิง สาวคราว คลั่ง
 หวัง เล่ห์เหลี่ยม มันเขม่น หลงเหมือน ทรงผู้
 อ้ายจอมปลอมเช่น อ้ายต่อม ทิพวารี ยังแค้นมีใจ
 ส้มค้ไปรักมัน กุด ๆ อยากจะรู้แต่รักชาย
 ใจแสนง่าย ไม่รู้จักนึกถึง ขวัญ จะตั้งด่อนอ่อน
 โยนตะโกนกัน อย่างไรนั่น หาดานทุจะรู้ตัว ๆ
 ๔ คำ เจรจา

(กำลังตรองเสียง ใคร ตอบ ประตูลึกเออะ)

ตกปลา ๑ (ขุน) อัจฉริยเฮ้ย อัจฉริย นอกรัต
 นอกรอย แหกเหตอ มา ก็ดบอย เทียว มุดหัว อยู่
 ไหน เหว้ยเฮ้ย อัจฉริย ไน ครว้ ๆ อยู่ไหน ไม่กั้ว
 เถย โทษ โพบ (จิต) ยังเก็บของ ชุดมุน วุ่น จะ
 ตาย ไม่ใช่ นารายณ์ แบ่งภาค ไม่อยาก ดอก ไช้ย

(ซุน) เกียง ฉตต ๆ อี้ก อี้โงง โขมง โกรย เร้ว ๆ

ไวยำทำ ไถถก ได้เบ้ง (จิต) อย่า คู้คยิกทำไม

อีก ไม่ยักได้ ได้ก็ไถ่แล้วจะไถ่อะไร เหยิง ทำ

ที่ลุดแล้วจะเบ็ด กระเจ็ดกระเจิง มันผิดเชิงได้เงา

เขานะซี (ซุน) อี้สังกะเตอะตุเถอะจริง ของมัน

ฮ้าย หน่ม หนั ทำไม หว่า เลือกมานี้ พ่อเจ้า ชู

กตาง ถนถ คน อับปรี ไม่กตวดี กตว ถอง ย่อง มา

โย (หน่ม) ที่นี้ไซ้ไซย ฎุมจะ พุดจา คงดี

กว่า ไป ใน หอ พอจะได้ (ซุน เข้าเรือน) เหมาะ

ฤ ยัง พ้อชาจะว่าเง มีธุระปะบั้งอะไรว่าไปซี

(หน่ม) ฌมจะ มากราบเท้าเต่า ให้ทราบ โปรต

อย่าหยาบคาย คำน่าบัตตี้ (ซุน) พอที่พ้อก็อ

รื้อก๊อติก กะตีกดี ไม่ควรที่จะตั้งวิธีบาย ฯ

๑๒ คำ เจริญ

(หนุ่ม) นั้นได้ท้าวหมายถึงเรื่อง—

(ขุน) อุถามก กตาง วัน แดก ๆ ไม่รู้จัก
อับจัก ขาย จึง จก ศก แก ที่ ข้า เห็น มา กะตูกกะตา
แล้ว นั้น อะ พ่อ ทราบแล้ว ทราบแล้ว

(หนุ่ม) นั้นเป็นแต่สักว่า ถ้าคนอง ของ
หนุ่ม ๆ บำเหน็จให้ถูกใจ นัง คน อาษา เท่านั้นเอง
ผมไว้วางใจว่า ได้ท้าวก็คง ไม่ถือโทษ รังเกียจ
ผมนักในข้อนี้ มิใช่ผมเป็น ข้าง เจ้าสาว ฤฯ
ได้ท้าวไม่เคยเป็นหนุ่ม มาก่อนเมื่อไร

(ขุน) โอ แน่เทียว พ่อ ข้าจะไป รังเกียจ

รังกต ก็อ โทษ ไรจ โปยเอา ธุระ ประบั้ง อไร แต่
 ข้าไม่เคย ธุริ เช่น นั้น ถึง เบ็นหนุ่ม เบ็นแน่น ก็
 ไม่เคย ปั้น รุบ โหน รุบ ยักยักยั้น ประชัน จังจกตุ๊กแก
 กำดั่งเที่ยง กำดั่งงาย อาย ด้ต่าง เทวดา

(หนุ่ม) ผม ยอม ราบ ว่าผม ควร จะ มากราบ
 ท้าว ไต้ ท้าว แต่ก่อน นี้ แล้ว แต่ หด่อน ยัง ขอ ให้ผม
 ปัด เป็น ความ ดับ อยู่ ผม ก็ จน ใจ

(ขุน) ได้ โปรด เกิด พ่อ ขา ธุระ ประบั้ง
 อไร มา กวน ข้า ด้วย เรื่อง โสम्म อไร ของ พ่อ
 กวน ข้า ทำไม

(หนุ่ม) ไต้ ท้าว คง ทราบ ผ่า ท้าว แล้ว ว่า
 หด่อน หดบ ไป เสีย จาก บ้าน นี้ แล้ว

(ขุน) โอ้อยู่จริง ละ ไป เสีย แล้ว จริง ฤ

นี่ เหน่ พน ทุกข์ พน รอน มี โยมัน หอบ หีบหอบ
 บัด ชน หม้อ เชา หม้อ แกง ครก กระบาค ด้ากกระเบือ
 เพ้อ เรือ เพ้อ เจอ ไปไหน หัวมัน อีคน จันจาด บ้าน
 ไห พน บ้าน ข่า ข่า คาคว่า พ่อ นี่ เห็น จะ คิด มา
 เป็น นาย หน้า อ่อนวอน ให้ ข่า เอา กัดบ มา เตียง อีก
 ตะกะมั่ง พ่อ ข่า ?

(หนุ่ม) ผม ทราบ แน่ เที้ยว ถึง ผม จะ ไม่
 บริปาก เคย ได้ ทำว ก็ คง ต้อง รับ เอา กัดบ มา อีก อยู่
 เอง ๆ ผิด ชอบ อะไร หด่อน ก็ คง ดำรภาพ ขอโทษ
 ไรจ โปย ได้ ทำว ก็ เหมือน บิดา มารดา จะ เสีย ได้
 ที่ ไหน

(ขุน) โอ้ ไม่ ต้อง สง ใต้ย เลย ถ้า มัน

รับผิดชอบขอโทษ ขอ โผย ดีกว่าข้าจะยก
มัน โยน ให้พ่อเบต้า ๆ แล้วตั้งแต่หน้าคอยรับ
ร้อน กระตัง เป็น พ่อ พระ ของ พ่อ เท่านั้น สันทุกตะ
(หนุ่ม) ผมหวังว่า ได้ทำ คง จะ กรุณา
เช่นนั้น เหมือน กัน

(ขุน) เออ ๆ ๆ พุดจา กัน ให้มัน เข้า
เรื่อง เข้าวราด ดัมมา คาระวะ อย่าง นี้แล้ว เป็นไรมี—
ตายเสีย เกิด ถ้า ข้า ไม่รัก พ่อ

(หนุ่ม) ผม ไป บอก หล่อน ได้ ละดีชนะขอรับ
ว่า ได้ทำ ไม่คัดค้าน ในการ ที่ ผม ได้ ประสงค์ ของ
รัก ใคร่ กันเอง (กราก จะ จับ มือ ตาขุน ถอย หนี)

ขอพระเดช พระคุณ

(ขุน) มันก็ไม่ใช่คน ชั่วช้าตามาน เป็น
แต่ทถึง ๆ เขาเถอะ ข้าจะรับเลี้ยง ดูด่าว่าสั่ง
สอนต่อไปดังเดิม แต่ต้องเอาสัญญาจริง ๆ
นะ อย่ามาวิทำทราจารเช่นที่ แด้วซ้ำอีก

(หน่อม) เป็นความผิดครั้งแรก แต่ทั้งเป็น
ครั้งที่สุดใน โลกนี้ สุดของที่สุด มันมีฤาขอรับ

(ขุน) ใน โลกนี้ ฤา โลกไหน ข้าก็ไม่รู้ละ
แต่ข้ารู้ว่าสุดแล้วสุดอีกมันมี วันนี้ว่าสุดแล้วละ
แด้วก็เลี้ยงสุดอีก เชื่อนี่ พ่อ ทำการ อยู่ที่ไหนกัน

(หน่อม) เป็น ทหาร บก ขอรับ

(ขุน) อ้าเพราะยังงั้นซี ดูพ่อถึง ถูก ขตา กระช้า
นัก ไม่เข้ายุนิฟอมคิดสายยยศนิ พวกพ้อง ของ ข้า ก็
ล้วน เป็น ทหาร ทั้ง นั้น เธอต่าง ว่า ข้ารับ นางคน นั้น

มาเลยยัง ทั้ง ยอม ให้ พ่อ เข้า มา สำนักนี้ อ่าไครย
อยู่ด้วย กัน ตาม ใจ แล้ว ละ พ่อ จะ สอน คุณ อไร
ซ้ำมั่ง ใหม่ ถ้า ?

(หนุ่ม) ผม คง จะ มีความ ยินดี มาก เทียว ที่
จะได้ มี โอกาส สอน ของ พระ คุณ อไร ได้ ทำ

(ฮุน) ดี ละ เดียว นั้นะ มัน มี อ้าย โต โครก
หน้า ตา หน้า คิ้ว ได้ ทำ ทาง โกง มหา โกง ชั่ว ชั่ว
สาหัส อยู่ คน หนึ่ง มัน แอบ เวียน ๆ มา ที่ บ้าน
ฉัน และ ว่า งั้น เอะ เดี๋ยว เดี๋ยว มา ทำ ทำ เกะ เกะ
เกาะ เกาะ ทะ โดม เกียว พาด หาด นั่ว ของ ข้า
อยู่ เละ มอ ๆ ข้า แค่นี้

(หนุ่ม) อไร ถึง งั้น เทียว ฤา ขอรับ ? ผม
ยังไม่ เคย เข้า หู การ ข้อนี้อย

(ขุน) ข้าเองก็พันเดียวกัน นะซี จนกระทั่ง
วันนี้

(หน่อม) ขบขันๆๆๆ ปลาดมากอยู่ นั้น ยัง
ใจหดอนถึงไม่ปริปากเอ๋ยเสียเลยทีเดียว

(ขุน) มันไม่กตัญจะซี ที่ไหนมันจะเอา
เรื่องพันนี้ บอกกะพ่อได้เด้า พ่อชา

(หน่อม) บางทีก็จะไม่จริง (ฮึดฮัดน้อย
ใจ แค่น)

(ขุน) ขอให้รำมะนาไปมัน ให้บอบ
ด้วยไม่ท้าว จนกว่ามันจะย้มแป้น เห็น
บ้านข้าเป็นวัดมกกระสัน เห็นพ่อเป็นเทวรูป
พระกาฬ เมื่อไหว้แล้วนั้นตะ ข้าถึงจะ—

(หนุ่ม) ยินยอมรับผมเป็นเขย เชื้อผมเถอะขอ
รับท่าน ผมมีแต่ยีนดี ส้มค้ จะขอตอบแทนไม่ว่า
หน้าไหน เป็นตายไม่คิดจะ ใครที่มัน มาบังอาจ
ดูหมิ่น ต่อคุณนาย หวน นะ

(ขุนส่งรูป) นี่แน่นาย อ้ายมหาโกงนั่น หน้าตา
มันยังจี้ (ส่งรูปให้)

(หนุ่ม) ทำไมรับประทัน โทษผมเกิด
ขอรับ ผมจะไปเอาตัวอ้ายนี้มานี้ ให้ตุแก่
โทษขอขมาเสีย โดยดี เดียวนี้เอง (วิ่งผุดไป)

มอญโยนตาบ ๑ (ขุน) เหนอ ๆ ๆ เท่า
นั้น มันก็จะถั่ว ชาติอ้ายแมวหาง ขอด ยอด เรย
ชาย ดั้น หึง เยื่อ เพื่อกุญ ตกย ตกาย ยิ่ง กว่ากะ
ต่าย หมาย จันทร มั่น พุทธะรูน เราเก่ง เหลือ เลือ

กตัญญูเขยเข้านี้ คงโดนผีมือเค้ายเนรคุณ โจ
 พัดใจผู้ถูกเนรคุณ ให้แม่คุณหลานของลุง
 หายย่งที่ ๒ ๔ คำ เจริญ (สัจจะ อัจฉริยวิมล
 เทก ทากเข้ามา)

(จิต) ได้โปรดเกิดเจ้าคำ เจ้าประคุณ
 อื่นจะไปยังใดได้ ถ้า ก็ได้อ้าวเขา พ่อหนุ่มของ
 อื่นไปไว้เสียแล้วนี้ เจ้าจะ

(ขุน) อ้อ บ้า กาม พ่อหนุ่ม พ่อหนุ่ม อับปร
 สักกะบาน อไร ของ มิ่ง ที่ไหน หวะ กูจะได้เอาของ
 มิ่ง มาไว้ ?

(จิต) เจ้าคำ ได้อ้าวเขาไว้ ได้โปรด
 เกิดเจ้าประคุณ คงอยู่ในเบ้าช่องได้อ้าวๆ ไร
 แหะ พ่อเจ้าประคุณ ได้โปรดเกิด

(ขุน) พุตชาติไร ของ มิ่งนิหว่า อี้จิด อี้หนี
มัน คลั่งผู้ชายไป เสียแล้ว ตอกกระมัง นี่ หือ กู ไม่ใช่
พระ หลวิไชยเลยนิหว่า จะได้เอา พ่อ หนุ่มแน่นแน่น
ด้วยของ มิ่งมายัดไว้ ในกระเบ้าเหมือนมิ่งหาได้ ไม่
ใช้กูแน่ละ แต่ มัน มานี้ ฟัง ไปหยก ๆ เดียวนี้เอง
นะแหละ อี้จิด เอ๊ย ประเดี๋ยวก็ กลับมา มัน
กำลังจะไป เขียน นตของ ครุ อ้าย เจ้า ชู้ หน้าชั้นต้น
ที่ เจอ มากวน ๆ คุณ นายของ มิ่ง อยู่ไหนเป็นไร

(เจ็ด) พ่อต่อมทิดพระวารี ศรีนิตินันท์ หิริญพรพรณ
ของ อีนัน นะฎาเจ้าชะ ? โอ้ยคุณ พระคุณ เจ้า
ช่วยดูด้วยเถิด พ่อแม่เจ้า ประคุณ ! คง เกิด
บ้อมกัน ไหว้ ถึง ซ้ำพัน กันตายแน่ละ ถ้า งั้น

(วิ่ง ผลุนไป) โดนยายแม่ครูที่พาแม่หวน มา
ถ่มลง ก็โดดข้ามเลยไป)

(ครู) ฮุย ฮุย ฮุย ฮุย ฮุย ๆ ๆ ! นี่มัน
คอนฟิวชั่นอะไรกันยังงี้ นาดี้ เวรืรุต แต่ชั้นจะ
แอบไป โดยลัดคำก็ไม่มี (แม่หวน ประคอง
เข้ามา นั่งเก้าอี้) ฮุย ฮุย ฮุย นี่ชี้เป็นบ้า
เหมือน โอตมาสเตอร์อีกฤาไร ไอ่วิชตโน ผิด
จริยวัตร สมบัติผู้ดีนัก เอามาจากหลักสูตรไหน
กันหนะ ใครมาเด็กเข่อถกให้หนะ ไอ้คัมเฮีย
ดี ๆ ก็มาทำปาณาติบาปโดนเอาถ่มเฉย ๆ
ยั่วคัมมาต้องเฮียแม่หนูหวน คานี้ ไชว ลูกเฮีย เหวด
เอกชะเจนซี่ ขุนกำแหง นี่ท่านขุน คลั่งอะไรขึ้น
มา ถึงได้มาทำแก่แม่หวน ไม่เคยหงานสาวคนดี ๆ

ถึงเช่นนี้ ข้าท่านขุน ถึงแก่ได้ตะเพิดหนีเปิด
ไป โรงสอน

ฝรั่งเถิดคัต ๑ (ขุน) ฉันได้แม่หนูนะ ฤ
หยา (ครู) จ้าท่านได้ อ้ายโมโห ภูเขาไฟนี่บดดี
ได้ตั้งสอน วอนง้อขอเลี้ยงที่ ก็ถือดีท่าน ไม่มี
ที่จะพัง จนแม่นี้สวดวัดฮาดหวาดผวา ถึงไม่
กล้าดำระภาพฤทธิ์หยาบคดั่ง เดียวนี้ เกิดเฟ็ด
ซุกซิว เป็นที่หวังยังขึ้นขึ้นหัวใจ (ขุน)
ตายจริงขึ้นขึ้นใจนะไม่ว่า ดูหน้าตามันเกิดแ
แม่ครูใหญ่ น่าเหียน รากกากปถาร้าบ้าจรรไร
มันส์สมกันฉันก็ไม่ว่าไรเลย (ครูรับรูปมของ
แวนดูหน้าเมื่อย ๆ ถอนใจแต่ ๆ ทางโน้น
ทางนี้ ต่างตั้ง ด้วยเลี้ยงเหะเหะ เจ้าหนุ่มดุ

อ้าย ค่อม อัจฉริยะ ข้างหนึ่ง ตั้ง ตั้ง มา ก็ ผวา
ตามกัน) ๗ ๖ คำ เจรจา

(หนุ่ม) ท่านขอรับ เฮ้ย อ้าย ค่อม จริง ๆ
หว่า หว่า มึง ถ้างั้น หาญ ชาญ ไชย กราก เข้า มา
รบกวน แม่—

(จิต) หวน พุทไธ พุทไธ คุณ เป็น ตัว พ่อ
ค่อม ของ อีฉันทน์ นะ เจ้า ประคั้น (ร้อง ให้
พธาง มีด ก็ รัง ธุช) พุทไธ ค่อม เรือน ท่าน ชี้
หนึ่งเดียว ทำไม ถ่า บอก ท่าน ตาม จริง ชี ว่า ไม่
จริง ไม่ใช่ กระผม ดอก ขอ รับ กระผม คุณ เอง ต่าง
หา ถ่า ขอ รับ กระผม รัก ใคร่ คิด พัน กัน กระคุณ หวน นะ

(ค่อม) ขอ ให้ คู่ ด็ก หน่อย เกอะ พ่อ แม่
เจ้า ประคุณ ไชย ผม อยู่ ดี ๆ ผม ไม่มี ผิด มี ร้าย

อไรเลยสักนิด ก็พากัน มาได้ ร้อย ร้อย ความ
 ชุ่มเหง่ ผมเธอ ผมเธอ ใคร อยาก จะ ทำ ได้ ก็ ทำ
 เธอทำเธอ ราวกะเข้าเมืองบ้า เมืองบ้าเรา
 ดี ๆ นะแหละ เธอเธอยัง ใจ ก็เธอดีหว่า โช้เหย
 คาซุน กำแหง หัวโหม่ง นั้น ก็ชุ่มชื้น จะ ให้ข้า
 ค่อมซื้อ บัว ให้ ได้ แล้วยัง คุณ ร้อย โทศวัตต์นี้ ก็
 เธออีก เธออีก จะเธอไม่ทำ มา รำ ม่านาไป
 ข้า ค่อม คานี้ ยัง แม่จืด ของ ค่อม อีก อดแทบ
 แชน จะ ฉีก ทำ ไมกัน ก็ไม่รู้ นี่ ประเดี้ยว อี ยายคร
 คัก กะแดน คำ เข้า โน่น จะ มา ฟอต แฟตอีกทะตาย
 โหง ค่อมตาย ตาย โหง กัน วัน นี้ เอง

(ซุน) ข้า เห็น ละ ว่า เรื่อง ราว หัว นอน ปลาย คั่น
 มัน อย่างไร กัน การ ยุ่งเหยิง เหล่านี้ มัน ออก

จากข้อ โฉมเงาของ ชีนางสาว ๆ เท่านั้นเอง
 ข้าขอถ้ำมือข้า ไม่ขอเกี่ยวของ พ้องพาดอะไรด้วย
 อีกได้ละ ปล่อยไป ตามฤทธิ์ตามเดชของแม่
 อิดถัดถึงเค็ด กัวแย้ว ๆ ๆ แม่เฮียฮ้ายพ่อบัว
 (กะต่อม) เอาข้าไปตัดหัวเสียเถิด ถ้าข้ารู้
 ว่าเจ้ามีชื่ออย่างอื่น อีกละก็ พับฟ้าเถอะฮี้
 มึงรักเขาเขารักมึง มึงก็เอาเขาไปก็แล้วกันนี้ หว่า

(ต่อม) โอ้ย ดูเถิดเฮ้า นี่จะมีใครคนไหน
 บอกข้าว่าเจ้าโตม้งใหม่ ว่าข้าว่าเจ้าอะไร
 ไรวะ ?

(ครู) มันคงต้องมีข้าทั้งรอง ถ้าเฮ้า มีสัอันเคอ
 สัแดนตึงกัน บางอย่าง เป็นแน่แล้ว ไอ้ทิงก์
 ถ้าคอนไซเคอ ทางโดยเกอดพอยน์ไอ้ตวรกสงเคราะห์

(ต่อม) ก็คุณร้อยโทบัว อโภยสระเพ็งต่าง
หากนิหะ ที่รักใคร่กันอยู่ กับ คุณนายหวนนะ

(ขุน) อโภยสระเพ็ง ข้านักดูๆ เหมือน
ข้ารู้จักหน้าเขาอยู่นิหะ ถูกตามึง ที่เป็น พระยา
อโภยสระเพ็ง ไม่ใช่ฤพ้อ พ้อนะ ?

(หนุ่ม) นั้นแหละขอรับ

(ขุน) ถ้างั้นทำไมนะ ผุย คน อุดริอไรมีรัฐ
ทำไมเจ้าถึง ไม่บอกเล่าเก๊าคืบยั้งนี้ กระช้ำเสียแต่
ก่อน— แม่หนูหวนเฮ้ย ดูกุ ขอ อำนวยพร แก่แม่
หนู ถ้าเขาเหมือน พ่อของเขาแล้ว ก็ ทหารเอก
ของ พระ อวดาด เที้ยว พ่อ หาดาน เขย ของ ข้านี้
นะ (กะต่อม) เขอกก็เจ้าละ ว่า ใจ กัน คานี้—

(เจ็ด) แต่ ง่า ได้โปรดเถอะเจ้าค่า เจ้า

ระคุณ อิดันเองต่างหาก เจ้าชะ ที่รัก กันกะ
พ่อต่อม ทิพวารี ศรีนิถันชน หิริญ พรพรรณ กิ่งแก่น
จันทนารัตน์ของ อิดันนี่

(ขุน) ถ้าอย่างนั้น ยังไงถึงกล้าบอกซ้ำได้ละ ว่า—

(เจ็ด) คนโน้น ได้โปรดเถิดเจ้าค่า โสย
คุณ พระคุณ เจ้าช่วย ถูกด้วยเถิดเจ้า ประคุณ การยุ่ง
เหยิงทั้งปวง เหล่านี้ สาเหตุมัน ถ้วนแต่เกิดจากอ้าย
เรื่อง นุ่งถุง ชุดมุล ชุดเก จนหัวปั่น ขวัญเวียนไป
ด้วยกันหมด เพราะฤทธิ์อ้าย ปนตะวัน ปนตะเก
ปนกัน อยู่ได้ หมอนหนุนหัวของอิดันนั่นเอง นิดหนึ่ง
เท่านั้นละ แม้ยังงัยพ่อแม่เฮย ผลมันพาให้เกิดใหญ่
เกิดโตไปได้เพียงนี้ จนกระทั่งชีวิตจะออกจากร่าง

(ขุน) ปนตะวัน ปนตะเก ยังไงกันหะ ?

(เจ็ด) ยังงัยเสียอีก เจ้าชะ พ่อหนุ่มของ

อิดัน กะพ่อหนุ่มของคุณนาย หวน นะซี เข้าไป
นอน แบนตาปนดะว่น ปนดะเก ปนกัน อยู่ได้หมอน
หนุนหัวของอิดัน ๆ อัม มาส่ง ไต้ท้าวผิตตัว ไปเจ้าคะ

(ซุน) ไค อัม ไค เมื่อไหร่กัน ?

(จิต) อิดันเจ้าคะ อัม รูป พ่อต่อม ของ อิดัน นะซี
มาให้ ไต้ท้าว ที่สวนหลังบ้าน นึกว่ารูปคุณร้อยโทบัว

(ซุน) ฮ่วยๆ งั้น ตอกๆ ? อัมปะ ! (หัว
ร้อปลาดใจกันหมด)

(ครู) เรื่องยุ่ง ตัวนพุงรั้ว เร็วเตา

จับ โน่น ชนนี้เขา แต่ได้

คราถูก ก็ทำเนา คราผิต เกอะพ่อ

ตัวนเชื้อ ไม่ตัวนไซ้ ล้อบฉนี้ มีเสี้ย หนะเฮอ

ศุภมัตถุ

